

Rugóüzem

Különleges minőségű, rendkívül pontos munkát igénylő importpótló csavarrugók gyártását kezdték meg az enyingi Vörös Hajnal Termelőszövetkezetben. A közös gazdaság kisüzemében a SZIM székesfehérvári gyáranak mérnökei által kidolgozott technológiával, korszerű célgépekkel és egyéb berendezésekkel az idén negyven ezer kis és tizenöt ezer nagy rugót készítettek a közúti járműprogramban részt vevő nagyvállalatok részére.

Tízéves a szervezett egyetemi, főiskolai felvételi előkészítés

Egy évtizeddel ezelőtt alakultak meg hazánk valamennyi felsőoktatási intézményében azok a felvételi előkészítő bizottságok — FEB-ek —, illetve ezek szervező bizottságai, amelyek a fizikai dolgozók teheres gyermekeinek egyetemi, főiskolai felvételi vizsgára való felkészülését pedagógiai módszerekkel segítik.

Ebből az alkalomból november 25-én, a megyék és a főváros oktatási szakemberei tanácskozást tartanak Budapesten, a SZOT köz-

ponti iskolájában, megvitatják, hogyan tudnák még eredményesebben segíteni, hatékonyabbá tenni a FEB-ek munkáját. November 26-án a Budapesti Műszaki Egyetemen ünnepségen emlékeznek meg a FEB-ek megalakulásának 10. évfordulójáról. Ez alkalommal osztják ki annak a tanulmány pályázatnak a díját, amelyet a FEB-ek évtizedes tapasztalatainak összegzésére és a bizottságok tevékenységének továbbfejlesztésére írtak ki.

Vöröske, a fotómodell

Novemberi malacpiac

Fázosan bújnak össze a malacok a bordó Lada csomagtartójában. Az anyjuk melegéhez szoktak, hiába bökdösi őket a gazdájuk, nem akarózik fölállniuk, hogy a vevők szemügyre vehessék őket. Kilenc-huszonkét kilósak. Kilencszázötven forintra tartják darabját.

— Párját, mamikám — fintorgat egy kalapos fiatalember, foglalkozására nézve malackupec. Ilyen munkaviszonyt aligha jegeznek az ember személyi igazolványába, a kupeceket azonban láthatólag nem zavarja. Magabiztosan járnak-kelnek az üllési piacra: ezen a napon ők itt a császárok.

Ismerős is akad a tömegben: a zombói szövetkezet küldöttgyűlésén találkoztunk egyszer. Tuladott már a malacain, megkönnyebbülten kommentálja a látványokat. — Most találkoztam egy volt katonatársammal. Két osztályt ha végzett az a cigány srác, a seregben még irni alig tudott, most Opel Recorddal meg egy hatalmas utánfutóval jött a vásárra. Vett már vagy negyven malacot.

A zombói ember nem haragszik a kupecekre. Ha ezek nem járnának ide, másuttán nem hizlalnának, erre felé meg befutná a piac. Persze, nyilván megvan a hasznuk rajta, de ehhez minden vásáron ott kell lenni, naprakészen tudni, hol, mennyiért kell a jószág.

— Mäskor a vállalat is vásárolt malacot. Negyvennyolc forintot adtak kilójáért. Igaz, hogy náluk súlyhatár van, 18 és 24 kilogramm közt veszik meg a malacot, amelyik ennél kisebb, vagy nagyobb, az nem kell nekik. Majd minden falkában van aránytalan, a másik termelő vagy a kupec elviszi mindet, ha megaludnak.

Malac malac hátán, három hosszú sorban. Csotrogány mellett lovas kocsit, utána autót, utánfutóval vagy anélkül. Kővér ember hajt még kővérebb lovat a sorok között: a derék igavo-

nót ritkán foghatják munkára, inkább vízilónak nézik ki. A nézelődők ijedten iszkolnak az útból: akin ez a fogat keresztülmegy, nem alkuszik többet malacra.

Aki nem állja a hideget, elszalad a kocsmába egy-két melegítő féldecire. Piros képű, kucsás ember támasztja a kalickát.

— Nöstény van-e köztük? — mutat a vevő a falka malacra.

— Biztos van, az anyjuk is az volt — szellemeskedik az atyafi. Odébb egy fekete kendős nének 500 forintot ajánlagnak a választási malac darabjért.

— Öregnek öreg vagyok, de nem hülye — gurul méregbe az asszony.

— Mit akar nénikém, tizenkétkilós malacért? — ugratják.

— Ha maga annyit mérget megenne, amennyivel ez több tizenkettőnél...

Egyelőre mindenki nézelődik. Sült kolbász illata száll, hosszú sor kigyózik a sütőgőz bódéja előtt. Bundás ember issza a kávé, a másik sátrnál. Aztán elhajtja a műanyag poharat, könyökébe törli a száját. Társa rosszalón mondja: hat forintot elkérni egy pohárfa nék keserű lötytyért. A bundás csak legyint:

— Ennyivel nem tesznek tönkre.

Aki eladott egy falka malacot, mindjárt vehet az árán önetet, bakancsot, lila tollsöprűt, vagy ágyműtartós rekamiét. Hétszázötven forintért kárpitozott székét kínálják. Barna alapon rózsaszín levelek a huzatán. Kérdezem, meg lehet-e rendelni más színű huzattal, ha ezt valaki nem találja elég szépnek. Nyilván látják, nem vagyok komoly vevő, kelleltenül azt mondják, csikossaj esetleg. De azt sem nagyon ajánlják, aki venni akar, vegyen abból, amit idehoztak.

Fejkenedős öregasszony alkuszik télikabátra. Háromszáz forint az ára, az öcskásnak pörög a nyelve:

— Csinos, szép, puha, meleg! A boltban ezerhatszáz-

ba kerül, sehol ilyet, ennyire meg nem kap.

Alkudni próbál a néni, de az utolsó érv hat: előkötörja a malacok árát. Miközben a bankókat válogatja, az árus villámgyorsan összehajítja a kabátot. A néni majd csak otthon veszi észre a hónalján megvillanó széles hasadást.

Sivalkodtatják már a malacokat, arrafelé sétálunk. Kollégám alanyokat keres a fotóhoz. Egy kalickában lel is kedvére valókat, megkéri a gazdát, emelne föl az egyiket.

— A Vöröskét emeld! — kéri az asszony. Vöröske fekete szőre hegye lángvörös. Alighanem ő a kedvenc, sacra van vagy 25 kiló. Sűrűn kézbe vehették, meg sem nyikkan, amikor kiemelik társai közül. Elterpeszkedik a gazdája karján, elégedetten röffög. Megköszönjük a szereplést, és a gazdaszszonnyal együtt elborongunk a sanyarú sertéssorsra: ha jó piac lesz, rossz világot hoz Vöröskére. Új gazdája nyilván nem fogja ölelgetni, sokkal galádabb terveik lesznek vele.

A szemközti csotrogányról elkelnék a malacok. Átrakják őket egy utánfutóra, a gazda megszámlolja a pénzt, zsebre vágja, aztán a háztáji jármű ülésére kiakasztja a táblát: az is ELADÓ. Arrébb összegyűlnek az árusok, vihogva nézegetnek egy aktnaptárt.

Nem véletlenül lődörgünk a malacpiacon. A malacok ára az egyik legérzékenyebb jelzője a takarmányellátásnak, a termelési kedvnek. Szeptemberben a dorozsmai vásáron még utána mentek a vevőknek, ha 600 forintot kínált egy választási malacért. Most 7-800 forint az átlagos ár. Igaz, messze van a márciusi 1200-tól, de ősszel mindig olcsóbb a jószág. Úgy látszik, javul a helyzet: malacot csak az vesz, aki biztos benne, hogy enni is tud neki adni!

Lapunk is hírt adott róla: nemrégiben is hoztak nagy mennyiségű kukoricát a megyébe. Bajáról Szegedre jövet magam is láttam: az akkori bőség talán túlságosra sikerült. Végig, az 55-ös út mentén népes gerle- és verébcapatok dúskáltak a vastag szétzúrodott kukoricában. **Tanács István**

Ismerkedik megyénkkel a lengyel delegáció

A hagyományos testvérmegyei kapcsolatok keretében a Lengyel Egyesült Munkáspárt Lódz vajdasági bizottságának négytagú küldöttsége érkezett hétfőn este megyénkbe. Az egyhetes program lényegében a gazdasági és társadalmi politikai tapasztalatcsere, a termelés-szervezés, az irányítás gyakorlati módszereinek kölcsönös megismerését szolgálja.

Tegnap délelőtt Szegeden, a Hazafias Népfőnt Csongrád megyei Bizottságának székházában (kéjük — fotó: Pintér József) kezdődött a látogatás, mintegy kifejezve, hogy hazánkban, s a testvérországban is nagy jelentőséget tulajdonít a pártvezetés a politikai tömegmozgalomnak a társadalmi feladatok megoldásánál. A vendégek számára Nagy István, a HNF megyei bizottságának elnöke és Molnár Sándor, a bizottság titkára adott áttekintést a

politikai tömegmozgalom tevékenységéről. A megbeszélésen részt vett Gyárfás Mihály, a megyei pártbizottság titkára.

Jaroslav Pietrzyk, a delegáció vezetője azt hangsúlyozta a baráti találkozón, hogy a Lengyel Egyesült Munkáspárt rendkívül lényeges feladatának tartja a társadalmi, népképviseleti szervezetek munkájának támogatását, elismerését. A fokozatosan szilárduló nemzetiségű és egységű a biztosíték arra is, hogy az ország teljesítse az ideai népgazdasági tervet. A célkitűzések minimálisak, de jól szolgálják a továbblépés megalapozását.

Délután a megye termelőszervezeti tanságának képviselőjében Molnár Lajos, a TESZÖV elnöke, Haskó Pál, a szövetség titkára és Eszes Károlyné, a szövetség pártbizottságának elnöke és Molnár Sándor, a bizottság titkára adott áttekintést a

László, a megyei pártbizottság gazdaságpolitikai osztályvezetője is.

A lengyel küldöttség átfogó tájékoztatást kapott vidékünk szervezeti mozgalmáról, az érdekvépviseleti munka gyakorlatáról, eredményeiről, s a szervezetpolitika további feladatairól.

Mivel a lengyel mezőgazdaságban igen általános szervezeti forma a szakszervezeti termelés, a vendégek külön érdeklődést tanúsítottak vidékünk szakszervezeteinek tevékenységéről, eredményeiről. Itt került szóba, hogy e társulásokban fokozatosan erősödnek a közös alapok, a nagyüzemi jellegű termelést szolgáló anyagi, műszaki háttérrel együtt.

Ma, szerdán délelőtt a Kenderfőnt és Szővőipari Vállalat szegedi központját keresi fel a küldöttség, majd délután a Szakszervezetek Megyei Tanácsánál tesz látogatást.

Nők és helyzetük

Az MNOT elnökségének ülése

A gyermekgondozási segélyt igénybe vevő nők és családjuk helyzetének alakulására vonatkozó vizsgálat tapasztalatait vitatta meg a Magyar Nők Országos Tanácsának elnöksége kedden, az MNOT székházában tartott ülésen. Ferge Zsuzsa, az MTA Szociológiai Kutatóintézetének osztályvezetője, az MNOT családpolitikai munkabizottságának elnöke tájékoztatta az elnökséget a KSH Népeségtudományi Kutató Intézete, a Magyar Nők Országos Tanácsa és az MTA Szociológiai Kutatóintézetének közreműködésével végzett nemzetközi vizsgálat eredményeiről.

Az ülésen megvitaták az MNOT és az elnökség 1984. évi munkatervét. Eszerint a Nótanács a következő esztendőben tanulmányozza többek közt az ipari szervezetekben dolgozó nők élet- és munkakörülményeit. Az elnökség tájékozik az ipari üzemekben és vállalatoknál a negyvenórás munkahét bevezetésének tapasztalatairól, a népművelőnk élet- és munkakörülményeiről, a különböző iparágakban dolgozó nők üzemezségi helyzetéről.

Az elnökség meghallgatta a Nemzetközi Demokritikus Nőszövetség Tanácsának nemrég, Balatonaligán tartott ülésének tapasztalatairól szóló tájékoztatót.

Népfőnt-megbeszélés

Az MNOT elnökségének ülése

A Hazafias Népfőnt városi bizottságával közösen rendezett megbeszélést, aktív értekezletet a városi pártbizottság tegnap, kedden Szegeden, a rókusipártház tanácstermében. Oláh Miklós, a városi pártbizottság titkára ismertette a pártbizottság népfőntmunkával kapcsolatos állásfoglalását, melyben többek között elismerték a városi politikai feladatok megvalósításában való aktív közreműködését a városi népfőntszervezetnek.

NEB-ülés Szegeden

A Szeged megyei városi és a Szeged járási Népi Ellenőrzési Bizottság tegnap, kedden ülésezett és megvitatatta a lakosság áruellátásának helyzetét. A népi ellenőrök áprilistól október végéig folyamatosan vizsgálták: milyen az árukínálat a kereskedelemben, alapvető cikkeket lehet-e kapni, milyen erőfeszítéseket tett a kereskedelem, hogy az eddigi elért szint megmaradjon. Szó volt a vásárlók érdekvédelmének elősegítéséről, az olcsóbb termékek kínálatáról is. A NEB határozatában rámutatott arra, hogy a ke-

reskedelem helyzetének javulását a belső ellenőrzés és az általános ellenőrzés úgy segítheti elő, hogy garantálja, a kurrens áru is a pultra kerüljön.

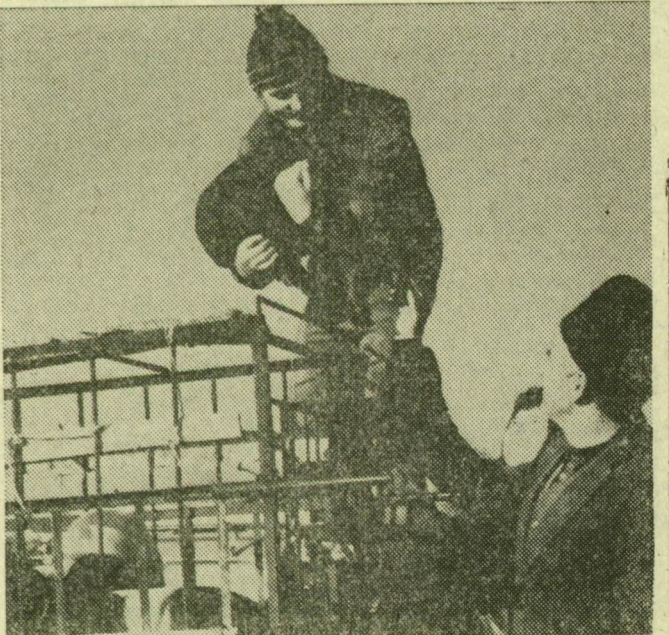
Egy másik vizsgálat is értékel a NEB. A testület már korábban hozott határozatot a vezetékes gázhálózat fejlesztése ügyében. A tegnapi ülésen a népi ellenőrök tapasztalataira támaszkodva a NEB áttekintette, hogy a határozatok milyen sikereket eredményeztek, mennyivel növekedett a gázvezetékek métereinek a száma.

Emlékezés Babits Mihály születésének 100. évfordulójára

Babits Mihály születésének 100. évfordulója alkalomból tudományos ülésszak kezdődött kedden az MTA nyelv- és irodalomtudományok osztálya, a Magyar Írók Szövetsége és a Magyar Irodalomtörténeti Társaság rendezésében az Akadémia felolvasótermében. A kétnapos tanácskozáson az előadók nemcsak az utóbbi években megjelent Babits-kutatás eredményeit összegezik, hanem választ keres-

nek a még nyitott vagy kévéssé feltárt kérdésekre is, s bemutatják a legújabb kutatási eredményeket.

Az emlékülést Szentgotthai János akadémikus, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke nyitotta meg. Hangsúlyozta: Babits Mihály felelős írástudó volt az irodalomban és a tudományban egyaránt, aki az írást mindig az emberi ég ügyének rendelte alá.

Vöröske a gazda karján. — Enni is tud adni neki